

Sygn. akt I. C. 247/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>SSR Aneta Ineza Sztukowska</i>
Protokolant:	<i>Edyta Lipnicka</i>

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 r. w Suwałkach sprawy

z powództwa B. H. W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

Oddala powództwo.

SSR Aneta Ineza Sztukowska

Sygn. akt I. C. 247/14

UZASADNIENIE

Powódka B. W. wystąpiła przeciwko J. W. z pozwem o zapłatę kwoty 3.850,00 zł.

Uzasadniając swe żądanie powódka wskazała, iż pozostaje w związku małżeńskim i wspólności ustawowej z pozwanym, który – z uwagi na alkoholizm – nie dokłada się jednak do kosztów utrzymania rodziny, w tym kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego wynajmowanego przez strony postępowania od Gminy Miejskiej S. – Zarządu (...) w S.. Dochodzona przez powódkę kwota odnosi się właśnie do kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego za okres od sierpnia 2012 r. do lutego 2014 r., które to koszty pokryła powódka wyłącznie ze swego wynagrodzenia za pracę (k. 31).

Pozwany J. W. nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339§2 kpc).

W sprawie niniejszej pozwany nie zajął merytorycznego stanowiska co do żądania pozwu. Zważywszy na treść przepisu wyżej przywołanego przyjął zatem należało, że zachodzą podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Z twierdzeń powódki wynikało, że pozostaje ona z pozwanym w związku małżeńskim i wspólności ustawowej małżeńskiej oraz, że strony postępowania zamieszkują wspólnie w lokalu wynajmowanym od Gminy Miejskiej S. – Zarządu (...) w S.. Jak podała przy tym powódka, umowa najmu przedmiotowego lokalu zawarta została już w okresie, gdy strony postępowania pozostawały w ustroju wspólności ustawowej małżeńskiej. Z kolejnych twierdzeń powódki wynikało też, że pozwany – z uwagi na alkoholizm – nie dokłada się do kosztów utrzymania rodziny, w tym kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego. Koszty te ponosi powódka, przy czym za okres sierpień 2012 – luty 2014 ukształtowały się one na poziomie 3.850,00 zł.

Nie negując powyższych twierdzeń powódki stwierdzić należało, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Nie znajduje ono bowiem oparcia w przepisach obowiązującego prawa.

Skoro strony postępowania pozostają w ustroju wspólności ustawowej małżeńskiej, to – po myśli art. 34§1 krio – wspólność ta obejmuje wszystkie przedmioty i prawa majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Oznacza to, że prawo najmu lokalu mieszkalnego, w którym strony postępowania zamieszkują, stanowi ich majątek wspólny. Umowa najmu – jak podała powódka – zawarta została bowiem w okresie, gdy strony postępowania pozostawały już w ustroju wspólności ustawowej małżeńskiej.

Zgodnie z treścią art. 45§1 krio każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Każdy z małżonków może też żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można natomiast żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły one wartość majątku w chwili ustania wspólności. W myśl art. 45§2 krio natomiast zwrotu takiego dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny.

Z przytoczonych powyżej regulacji wynika jednoznacznie, iż żądanie zwrotu wydatków poczynionych przez jednego ze współmałżonków skutecznie zgłoszone może być wówczas tylko, gdy wydatki te poczynione zostały z jego majątku osobistego na majątek wspólny lub gdy wydatki te poczynione zostały z majątku wspólnego na majątek osobisty drugiego ze współmałżonków. Żadna z powyższych sytuacji nie ma miejsca w sprawie niniejszej. Jak już wskazano bowiem wcześniej, prawo najmu lokalu, w którym strony postępowania zamieszkują stanowi ich majątek wspólny. Koszty utrzymania tego lokalu w okresie sierpień 2012 – luty 2014 – jak podała powódka – pokryła przy tym ona ze swego wynagrodzenia za pracę. Wynagrodzenie za pracę zaś – stosownie do treści art. 31§2 pkt 1 krio – stanowi majątek wspólny małżonków, a nie majątek osobisty małżonka, któremu wynagrodzenie to przysługuje (w tym wypadku powódki). Innymi słowy – w realiach sprawy niniejszej powódka poczyniła wydatki na majątek wspólny stron postępowania (pokrywając czynsz najmu), ale nie ze swego majątku osobistego lecz z majątku wspólnego stron postępowania (wynagrodzenia za pracę uzyskanego przez powódkę). Brak jest zaś podstawy prawnej do rozliczenia tak poczynionych wydatków pomiędzy małżonkami pozostającymi we wspólności ustawowej.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Stąd też orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Aneta Ineza Sztukowska